

[Aksel Larsen.]

Nedsættelse af den Del af Skattebyrden, som vedrører de indirekte Skatter. Jeg nævnte et af de Spørgsmaal, hvorpaa Socialdemokratiet vandt sin Valgsejr, nemlig Kravet om Priskontrol. Jeg nævnte Nødvendigheden af at komme de arbejdsløse til Hjælp, indtil man skaffer dem Arbejde, og overhovedet Nødvendigheden af en Revision af hele Socialloven, saa at der bødes i hvert Fald paa de værste af dens uhyrlige Uretfærdigheder, ikke mindst mod Invalidere og gamle. Og jeg nævnte Spørgsmaalet om en virkelig omfattende Kamp mod fascistiske Tendenser, mod Reaktion i Indland og Udland og om en Indsats for Fredens Sag.

Paa alt dette svarede Statsministeren, undtagelsesvis sagligt, at det var jo noget, som man maatte se paa, efterhaanden som Tinget blev præsenteret for den nærmere Udformning. Nu har vi haft det meste af et halvt Aar til at se paa det, efterhaanden som det er kommet frem, og vi har altsaa faaet nogenlunde Besked om, hvorledes Regeringen praktisk stiller sig til Løsningen af de Problemer, paa hvis forventede Løsning den vandt sin Valgsejr.

Naturligvis har det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, som en Regeringsordfører vel maa gøre det, lovsunget Regeringen for dens positive og udmærkede Politik og dens storslaaede Resultater. Men det forekommer mig nu, man har Ret til at sige, at Resultaterne af Beskæftigelsespolitikken hidtil er forbandet smaa. Man praalede under Valgkampen med, at man havde omtrent besejret Arbejdsløshedens Spøgelse, 75 000 Mand var kommet i Arbejde. Men hvordan ser det ud nu? Hvad Fagbevægelsens Frihed angaar, har vi faaet tilstrækkelig tydelig Besked: at man simpelt hen ikke havde faaet lagt Lænker nok paa den, ikke havde faaet indskrænket Bevægelsesfriheden tilstrækkeligt, hvorfor man, saa snart det kom til en afgørende Kamp, begyndte at spekulere paa nye Indgreb og ogsaa i forholdsvis godt Samarbejde med Landstingsflertallet fik gennemført Loven om den tvungne Voldgift.

Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch taler her om de prishævende Foranstaltninger, der er gennemført til Gavn for Landbruget, og fastslaar med en uhyre rigtig, men desværre alt for sjælden forekommende Erkendelse af de faktiske Forhold, at Arbejdernes Lønninger ikke er steget i Forhold til disse stigende Priser; han gik endog saa vidt, at han sagde, at derimod har Arbejdsgiverne i Industri og Haandværk tjent ganske godt. Ja, det er

netop det, jeg har sagt saa tit, og derfor er det dobbelt forkasteligt, at Regeringen, at den socialdemokratiske Rigsdagsgruppe og at de socialdemokratiske Fagforbundsledere anstrenger sig af al Magt, og gennem en Aarrække har anstrengt sig af al Magt, for at forhindre Arbejderne i at opnaa selv den mest beskedne Forbedring af deres Lønninger. Og det er jo Sandheden om Socialdemokratiets Politik paa dette Felt.

Hvorledes det gaar med Indsatsen mod Landbrugskrisen, ved jeg ikke. Der tales saa meget om Forhandlinger, der føres i det andet Ting i et Underudvalg, Forhandlinger, som endnu ikke er afsluttet, og som ligger i et saadant Leje, at de forskellige kontraherende Parter ikke rigtig er klar over, hvem de skal skælde ud, hvorfor hele denne Debat vel er kommet en Dag for tidligt. Men vi andre ved ikke, hvordan det ligger, ud over hvad vi kan læse os til i Bladene i forskellige løsevne Meddelelser. Jeg har det Indtryk, at det er ikke noget alvorligt, der bliver gjort, og det er ganske klart, at saa længe Landbruget behandles paa den Maade, som Tilfældet er, kommer der ikke nogen Løsning paa en Række vigtige Samfundsproblemer her i Landet.

Da jeg for 3½ Aar siden holdt min første Finanslovtale her i Tinget, fastslog jeg udtrykkeligt, at paa Grund af det kapitalistiske Samfunds Organisationsform og Struktur bliver Landbruget faktisk udtaget dobbelt og maa skatte til Industri og Finanskapital. Dette maa have visse Virkninger ogsaa i beskæftigelsesmæssig Henseende, og naar vi kræver effektiv Hjælp til Landbruget, saa gør vi det ikke udelukkende af beskæftigelsesmæssige Grunde, men vi paapeger samtidig, at det vilde have beskæftigelsesmæssige Virkninger, hvis man gennemførte egnede Foranstaltninger. Man maa blot undskylde, at jeg ikke giver saa meget for de Foranstaltninger, man taler om er under Overvejelse, og som kan forventes vedtaget i Morgen eller i Overmorgen. Saa vidt jeg kan se, er det ligesom en Masse andre Foranstaltninger Ting, der gennemføres enten paa Forbrugernes eller paa Statens Regning, medens man ikke ved nogen af disse Foranstaltninger forsøger at lægge Byrden der, hvor den burde lægges, nemlig paa Kapitalistklassen, og saa længe man ikke vil det, faar man naturligvis ikke gennemført nogen ordentlig Hjælp til det nødstedte Landbrug.

Jeg vil ikke gaa saa vidt som til at bebrejde Regeringen og de kontraherende fire store Partier, at de ikke faar afskaffet Landbrugskrisen, for den kan lige saa lidt